

El Reial Santuari Sant Josep de la Muntanya neix de la iniciativa, la tenacitat i la fe de Ana Josefa Pérez Florido, que amb el temps havia de ser la Beata Mare Petra de Sant Josep.

Aquesta religiosa arribà a Barcelona, procedent d'Andalusia, l'any 1886, i s'instal·là provisionalment al carrer Ataulf, on inicia el seu apostolat amb les nenes pobres. Al cap d'un temps, la Mare Petra va rebre la donació de la Torre de Masferrer, una finca de 320.000 pams situada a la llavors vila de Gràcia, en un paratge conegut com a "Muntanya Pelada". Així va néixer, en aquest terreny, la llar per a nens i nenes desemparats de la Congregació de Mares de Desemparats.

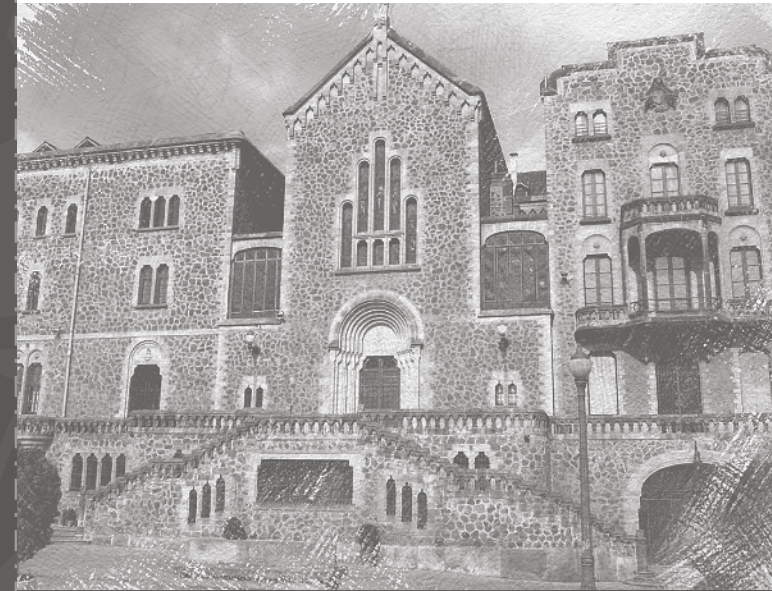
El projecte arquitectònic de l'obra és de Francisc Berenguer i Mestres, ajudant de Gaudí en diverses obres, i va ser portat a terme pel mestre d'obres Josep Barba i es va finançar amb els donatius dels barcelonins. Davant la resposta dels barcelonins, i per desig de la Mare Petra, es va incloure en el projecte una església dedicada a Sant Josep, sant a qui la Mare Petra tenia una gran devoció. Aquesta església ben aviat va ser coneguda popularment com a Sant Josep de la Muntanya, sobrenom que l'Església, no sols va admetre, sinó que va beneir i va indulgenciar.

Avui el Santuari de sant Josep de la Muntanya rep milers de devots de sant Josep, a qui escriuen cartes sol·licitant i/o agraint els seus favors i des d'aquí les Mares de Desemparats desenvolupen la seva missió amb la mainada més desvalguda de de la nostra ciutat.

- 📍 Av. del Santuari de Sant Josep de la Muntanya, 25
08024 Barcelona
- ☎ 932 840 500
- ✉ crae@santjosepmuntanya.org
- 🕒 Obert:
de 10:00 a 13:00 h i de 17:00 a 19:00 h
- 👤 Lloc on segellar la credencial:
botiga d'objectes religiosos
- 🚗 Com arribar-hi:
L3, 24,116, D40, H6

Santuari de Sant Josep de la Muntanya de Barcelona

Sant Josep, patró de les famílies

El Papa El Papa Francesc dedica els set capítols de la seva Carta Apostòlica *Patris Corde* a mostrar-nos set diferents qualitats de la paternitat de Sant Josep que vénen de Déu, el veritable Pare i Mare de tots. Recordem el que ens diu l'Evangeli: “No doneu a ningú el nom de “pare” aquí a la terra, perquè de pare només en teniu un, que és el del cel” (Mt 23,9). Aquestes qualitats són les que haurien de tenir tots els pares, i per això l'Església ens proposa sant Josep com a patró dels pares i de les famílies i com un model a seguir per assemblear-nos cada vegada més a l'únic Pare del Cel. Així el Papa Francesc ens mostra *Josep com a Pare estimat, Pare en la tendresa, Pare en l'obediència, Pare en l'acolliment, Pare del coratge creatiu, Pare treballador i Pare a l'ombra.*

I és que un bon pare, com ho fou Sant Josep, és el que, perquè estima, fa donació de si mateix; és el que practica i ensenya la tendresa i rebutja la violència; és el que segueix i ensenya a trobar la voluntat de Déu en les nostres vides; és el que, malgrat tot, acull sense jutjar, com el pare de la paràbola del Fill Pròdig; és al qui la por no el paralitza sinó que busca solucions davant la dificultat; és el que treballa amb alegria per a la seva família; és el que sap quedar-se amagat darrera el fruit de la seva paternitat perquè respecta la persona i la seva llibertat.

El Sant Pare ens recorda que “cada infant duu sempre amb si mateix un misteri, quelcom inèdit que només pot ser revelat amb l'ajuda d'un pare que respecti la seva llibertat. Un pare que és conscient que completa la seva acció educativa i que viu plenament la seva paternitat només quan s'ha fet “inútil”, quan veu que el fill ha aconseguit ser autònom i camina sol pels camins de la vida, quan es posa en la situació de Josep, que sempre va saber que el Nen no era seu, sinó que simplement havia estat confiat a la seva cura”.

Ser pare és participar, d'alguna manera, en la creació, és ser una eina al servei del Senyor que crea i estima la seva obra. Preguem per les famílies.

Les Mares de Desemparrats i Sant Josep de la Muntanya

La Congregació religiosa de les Mares de Desemparrats i Sant Josep de la Muntanya segueix fidel a la devoció a sant Josep, de qui, sota l'advocació de Sant Josep de la Muntanya, aquest any celebrem el centenari de la seva coronació canònica.

La beata Mare Petra de Sant Josep, nascuda Ana Josefa Pérez Florido el 7 de desembre de 1845, fundà a Màlaga una primera comunitat l'any 1880, però no va ser fins l'any 1881 que la Congregació rebé l'aprovació diocesana. Va fundar un noviciat, un hospital i varies escoles i llars d'infants, varies cases de la Congregació a diversos municipis d'Espanya i fundà el Reial santuari de Sant Josep de la Muntanya a Barcelona, ciutat en la que morí el 16 d'agost de 1906 i en la que reposen les seves despulles en un altar del Santuari que tant va estimar .

En l'actualitat la Congregació fa difusió de la devoció a sant Josep entre els molts pelegrins que visiten el Santuari o qualsevol de les seves obres, perquè elles continuen l'obra social iniciada per la seva fundadora, dedicant-se amb generositat a l'assistència a necessitats en residències per a ancians i nens sense recursos, en llars d'infants, col·legis, residències d'estudiants, missions i guarderies. Així, per exemple, al Santuari de Sant Josep de la Muntanya, actualment hi ha un centre d'acollida de menors en risc d'exclusió social.

Podríem dir que la seva vocació és la d'actuar com un bon pare de família per als més necessitats, seguint el mestratge de Sant Josep, el seu patró.

Els set dolors i goigs de Sant Josep

1. El dolor de decidir abandonar secretament Maria i el goig de la revelació del misteri de l'Encarnació.

Senyor, ensenya'ns a confiar en Tu com ho féu Sant Josep.

2. El dolor de veure néixer Jesús entre tanta pobresa i el goig de poder acaronar Jesús entre els seus braços.

Senyor, que reconeguem i estimem Crist en els pobres.

3. El dolor per la sang de Jesús vessada en la circumcisó i el goig de posar el nom de Jesús a l'Infant diví.

Senyor, que la sang vessada per Jesús sigui font de vida.

4. El dolor de la profecia de Simeó sobre els patiments de Jesús i Maria i el goig que aquests sofriments portarien la salvació al món.

Senyor, que siguem sempre portadors de la teva Bona Nova.

5. El dolor per haver de fugir a Egipte i el goig d'estar sempre al costat de Jesús i Maria.

Senyor, que acceptem i aprenguem a ser tots germans.

6. El dolor per la por en tornar d'Egipte i el goig de viure en pau amb Jesús i Maria a Natzaret.

Senyor, que acceptem la teva voluntat sense por.

7. El dolor per la pèrdua del Nen Jesús durant tres dies i el goig de retrobar-lo al Temple.

Senyor, que sapiguem buscar-te i trobar-te en totes les circumstàncies.